

Column Onderscheiden - april 2016

In mijn jeugdige overmoed en rebelse verleden vond ik het niks, die Koninklijke onderscheidingen.

Het egalitaire denken was ook erg in zwang in de jaren 60-70 van de vorige eeuw. Iedereen was gelijk van waarde en je moest vooral niet meer willen zijn dan een ander. En daarbij kwam dat de uitreiking van onderscheidingen ook nog erg gekoppeld was aan rangen en standen. Een boerenarbeider in het West-Friese kreeg pas na lang aandringen en na twee dringende verzoeken een lintje en de hoge heren en artiesten stonden vooraan in de rij. Dat was niet eerlijk en gelukkig is dat wel verbeterd.

Nu vind ik nog steeds dat de visie dat mensen gelijk van waarde zijn goed te onderbouwen is, mede vanuit het Evangelie.

En zeker in het West-Friese is het ook zo dat je vooral gewoon moet doen, dan doe je al gek genoeg. Toen ik hier in de jaren 80 kwam werken bij Streekcentrum Binnenwijzend zei een oudere dominee tegen mij dat Westfriezen het woord Heer/ Here niet graag gebruiken.

Zij nemen niet graag de heerschappij van iemand aan over zich zelfs niet van God. Dus paste ik hier goed en dat lukt nog steeds prima na 35 jaar in Hoorn te wonen en lange periodes hier te werken.

Waarom moeten er een paar mensen uitgekozen worden en onderscheiden worden voor hun werk?? Waarom zij wel en die ander die in stilte al jaren voor de ander zorgt niet?

Op 26 april was ik bij de uitreiking van de Koninklijke onderscheidingen van Drechterland omdat twee van onze trouwste gemeenteleden in het zonnetje werden gezet, Jaap en Truus Groot, mensen die hun hele leven voor anderen hebben klaargestaan.

Ik was blij om erbij te zijn en heb nu ook heel goed door dat zo'n onderscheiding alleen wordt uitgereikt als er draagvlak is in de samenleving anders dan vroeger.

Het was een feestelijke ochtend met veel gemeenteleden van de protestantse gemeente erbij en veel Drechterlanders, mensen die speciaal waren gekomen voor de gelukkigen.

En ook Piet Karsten een goede bekende van mij uit het Roze Netwerk werd lid in de Orde van Oranje Nassau.

Aan Piet, Truus en Jaap komt deze onderscheiding zó toe omdat ze alle drie zoveel voor mensen hebben betekend en nog steeds. En dat mag wel eens genoemd worden.

Toen zag ik in de krant nog een aantal bekenden die in andere gemeentes gedecoreerd waren waaronder in Enkhuizen Siem Beers, oud buschauffeur, verre reiziger en ook zeer betrokken op mensen,

Anneke Swier die al zo lang in het Nicolaas de grote en de kleine vieringen verzorgt,
En in Bovenkarspel Nicole van Rooij voor wie ik grote bewondering heb voor haar Huiskamerproject en werken voor en met jongeren.
Jongeren die soms met te veel bagage een nieuwe weg moeten vinden in het leven en daar helpen Nicole en haar medewerkers hen bij.
En ook Simon Loos kreeg in Opmeer een prijs, een integere en goede politiemans die veel voor jongeren heeft gewerkt en betekent en nog steeds vrijwilligerswerk doet in Spanbroek e.v.
Uit alle sectoren waar ik gewerkt heb, zijn naar mijn bescheiden mening goede mensen uitgekozen om te eren.

Onderscheiden heeft dus echt iets goeds, heb ik nu door....
De mens die zich belangeloos inzet voor de ander en dikwijls de kwetsbare ander, wordt gezien en gehuldigd voor al die dagen dat er zomaar wat is gedaan, zomaar zonder je daarvoor op de borst te kloppen. Zomaar zonder dat er enige vergoeding tegenover stond.

Een aanmoediging wellicht om ook eens wat voor een ander te doen, zeker voor de mensen uit hun omgeving, want de kleinkinderen van Truus en Jaap hebben een prachtig voorbeeld in hun opa en oma en niet alleen zij maar iedereen in hun omgeving.

Goed voorbeeld doet goed volgen en dat is in onze samenleving van nu heel belangrijk, want het is al hard genoeg en te veel 'ieder voor zich' soms.

Onderscheiden is het verschil zien en iemands bijzondere gedrag erkennen. Dat kan middels zo'n Koninklijke onderscheiding goed gebeuren.

Maar dat kan alleen maar als er mensen zijn in de samenleving die het verschil maken, die onverstoorbaar doorgaan met hun steun en hulp geven aan mensen die het nodig hebben.

En natuurlijk zou ik meer mensen gunnen dat hun noeste en belangeloze werk gezien en gehonoreerd wordt.

Bij dezen krijgen ze van mij een denkbeeldig lintje en mijn petje af.

Ds. Marina

marinaslot@kpnmail.nl